

REPUBLIKA SLOVENIJA
VLADA REPUBLIKE SLOVENIJE

Gregorčičeva 20–25, SI-1001 Ljubljana

T: +386 1 478 1000

F: +386 1 478 1607

E: gp.gs@gov.si

<http://www.vlada.si/>

DRŽAVNI SVET

DRŽAVNI SVET REPUBLIKE SLOVENIJE

Prejeto:	24-10-2014
Šifra:	316-01/14-47/14
Povezava:	010-10/14-111
EPA:	EU:
Sign. zn.:	
Kratika:	

Številka: 00202-16/2014/12

Datum: 22. 10. 2014

Na podlagi 98. člena Poslovnika državnega sveta (Uradni list RS, št. 44/93, 14/99, 2/04, 18/05 in 70/08) vam pošiljam:

- Odgovor na pobudo državnega svetnika mag. Petra Požuna glede namestitve ločenih hišnih predalčnikov ob vhode v poslovne prostore v lasti Republike Slovenije za vsako fizično ali pravno osebo, ki ima v posameznem stanovanju ali poslovnem prostoru na tem istem naslovu prijavljen naslov za prejemanje poštnih pošiljk,

ki ga je Vlada Republike Slovenije sprejela na 6. redni seji dne 22. 10. 2014.

PRILOGA: 1

Mag. Darko KRAŠOVEC
GENERALNI SEKRETAR

Številka: 00202-16/2014/11

Datum: 22. 10. 2014

Odgovor na pobudo državnega svetnika mag. Petra Požuna glede namestitve ločenih hišnih predalčnikov ob vhode v poslovne prostore v lasti Republike Slovenije za vsako fizično ali pravno osebo, ki ima v posameznem stanovanju ali poslovnem prostoru na tem istem naslovu prijavljen naslov za prejemanje poštnih pošiljk

Vlada Republike Slovenije (v nadaljevanju VRS) je prejela pobudo državnega svetnika mag. Petra Požuna, ki se glasi: kako naj bi po mnenju Vlade Republike Slovenije javni zavodi in drugi državni organi v praksi izvedli ukrepe, s katerimi bi zadostili zahtevam Pošte Slovenije d.o.o. glede namestitve ločenih hišnih predalčnikov ob vhode v poslovne prostore v lasti Republike Slovenije za vsako fizično ali pravno osebo, ki ima v posameznem stanovanju ali poslovnem prostoru na tem istem naslovu prijavljen naslov za prejemanje poštnih pošiljk?

V obrazložitvi državni svetnik navaja, da je Generalni sekretariat Vlade Republike Slovenije na Univerzitetni klinični center Ljubljana dne 8.9.2014 naslovil dopis št. 38300-1/2010/112, v katerem mu v razreševanje pošilja obvestilo Pošte Slovenije d.o.o. (v nadaljevanju Pošta Slovenije) o obvezi namestitve hišnega predalčnika na stavbe Univerzitetnega kliničnega centra Ljubljana (v nadaljevanju UKC Ljubljana), ki je sicer v lasti Republike Slovenije, in sicer za dve fizični osebi, sicer zaposleni v tem zavodu, ki imata na istem naslovu prijavljen naslov za pošiljanje službene pošte.

Pošta Slovenije v dopisu opozarja na neizpolnjevanje obveznosti Republike Slovenije, s tem, ko na omenjeni stavbi UKC Ljubljana ni zagotovljenega ustreznega hišnega predalčnika za dostavo pošte točno določenim fizičnim osebam. V nadaljevanju dopisa Pošta Slovenije pojasnjuje, da je v skladu s 43. členom Zakona o poštnih storitvah (Uradni list RS, št. 51/09 in 77/10) lastnik stanovanja ali poslovnega prostora dolžan ob vходу v objekt zagotoviti namestitve, označitve in vzdrževanje hišnega predalčnika, uporabnik poštnih storitev v posameznem stanovanju ali poslovnem prostoru pa mora zagotoviti praznjenje hišnega predalčnika. Slednji naj bi bil izdelan in nameščen tako, da omogoča varno dostavo in zagotavlja zaupnost poštnih pošiljk. Nadalje Pošta Slovenije opozarja, da ima dolžnost namestitve, označitve in vzdrževanje hišnega predalčnika lastnik objekta, ne glede na dejstvo, ali lastnik objekta tudi dejansko uporablja ali ne oziroma ne glede na njegov lastniški delež. Če lastnik objekta ugotovljene nepravilnosti ne odpravi v roku 30 dni od prejema obvestila, izvajalec poštne storitve ni dolžan dostavljati poštnih pošiljk.

V nadaljevanju mag Peter Požun navaja, da se s podobnimi nerazumnimi zahtevami Pošte Slovenije soočajo tudi centri za socialno delo širom Slovenije, od katerih naj bi Pošta Slovenije zahtevala, da za vse, ki imajo pri njih prijavljeno t.i. fiktivno bivališče, ne samo omogočajo vročanje poštnih pošiljk, temveč da za vročanje zagotovijo ločene poštne nabiralnike za vsako od prijavljenih oseb. Nekateri centri za socialno delo naj bi imeli tudi od 300-400 takšnih fiktivnih prijav prebivališča in torej nikakor ne morejo zadostiti zahtevam Pošte Slovenije. Posebne težave naj bi se pojavljale zlasti z vročanjem sodnih pozivov, za vročanje katerih centri za socialno delo niso pooblaščen, prav tako pa opozarjajo, da večina pri njih prijavljenih oseb k njim sploh ne prihaja, tako da tudi pošte ne dvigajo.

Mag. Peter Požun še navaja, da je uporabnik poštne storitve vsaka fizična ali pravna oseba, ki uporablja poštne storitve kot pošiljatelj ali naslovnik, pri čemer Pošta Slovenije ponuja tudi storitve po naslovnikovem naročilu, ki omogočajo ureditev prejemanja poštne pošiljke na posebej izbrani naslov, ki ni nujno začasen ali stalen naslov fizične osebe. Na tej podlagi lahko hipotetično in v skrajnem primeru predvidimo, da bi si prejemanje poštne pošiljke na posamezne naslove državnih organov, javnih zavodov in drugih organov v lasti Republike Slovenije uredil vsak javni uslužbenec oziroma vsaka poslovna ali fizična oseba, ki biva ali opravlja svojo dejavnost v prostorih, ki so v lasti Republike Slovenije.

Po navedbah mag. Petra Požuna je na vse bolj neizvedljiva pričakovanja Pošte Slovenije na 24. Seji Komisije Državnega sveta za socialno varstvo, delo, zdravstvo in invalide dne 3.9.2014, ob obravnavi Devetnajstega rednega poročila o delu Varuha človekovih pravic Republike Slovenije v letu 2013, pritrdilo tudi Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti ter podalo mnenje, da je edina ustrezna rešitev sprememba zakonodaje.

Državni svet Republike predlaga Vladi Republike Slovenije, da vprašanje preuči in v skladu s četrtem odstavkom 98. člena poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08, 73/09, 101/10 in 6/14) in nanj v roku 30 dni odgovori.

V nadaljevanju zato VRS podaja odgovor na zastavljeno vprašanje državnega svetnika mag. Petra Požuna.

Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo je pristojno za izvajanje Zakona o poštne storitvah (Uradni list RS, št. 51/09 in 77/10), katerega namen in vsebina sta določena v 1. členu tega zakona, ki pravi, da zakon določa pogoje in postopek za izvajanje poštne storitve, ureja zagotavljanje, izvajanje in financiranje univerzalne storitve, uvaja pogoje za dostopnost do poštne omrežja in izdajanje poštne vrednotnice Republike Slovenije, določa pristojnosti, organizacijo in delovanje Agencije za pošto in elektronske komunikacije Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: agencija) kot neodvisnega regulativnega organa v delu, ki se nanaša na poštne storitve, določa pravice in obveznosti izvajalcev in uporabnikov poštne storitve ter ureja druga vprašanja, povezana s pošto dejavnostjo.

V skladu s 43. členom Zakona o poštne storitvah (Uradni list RS, št. 51/09 in 77/10) je tako lastnik stanovanja ali poslovnega prostora dolžan ob vstopu v objekt zagotoviti namestitve, označitev in vzdrževanje hišnega predalčnika, uporabnik poštne storitve v posameznem stanovanju ali poslovnem prostoru pa mora zagotoviti praznjenje hišnega predalčnika. Slednji naj bi bil izdelan in nameščen tako, da omogoča varno dostavo in zagotavlja zaupnost poštne pošiljke. V nadaljevanju 44. člen Zakona o poštne storitvah določa še, da mora biti hišni predalčnik izdelan in nameščen tako, da omogoča varno dostavo in zagotavlja zaupnost poštne pošiljke.

V praksi izvajanje 43. člena Zakona o poštne storitvah pomeni, da si mora v primeru, ko gre za poslovno stavbo, v kateri posluje več subjektov, vsak posamezni naslovnik urediti oziroma namestiti hišni predalčnik, prek katerega se mu vročajo pošiljke. V praksi gre praviloma za manjše in srednje velike uporabnike poštne storitve oziroma pravne subjekte, ki nimajo organiziranih vložišč s pooblaščenimi osebami za prevzem pošiljke, in v času vročanja tudi niso vedno dosegljivi. Z namestitvijo hišnega predalčnika je tem uporabnikom zagotovljen sprejem pošiljke oz. obvestil o prispeli pošti.

Kadar pa gre za večje poslovne uporabnike oziroma državne institucije, ki imajo organizirano vložišče, se pošiljke vročajo prek vložišča, in sicer osebami, pooblaščenim za prevzem pošiljke. Vložišče tako prevzema funkcijo oziroma namen »hišnega predalčnika«, saj so v vložišču praviloma vedno, to je ob prihodu pismoonoše, osebe za prevzem pošiljke.

Z namestitvijo hišnega predalčnika ali prevzemanja pošiljk prek vložišča vsak uporabnik poštne storitve zadosti določbam 43. in 44. člena Zakona o poštne storitvah, in sicer glede zakonitega, varnega vročanja, ter zagotavljanja zaupnosti pošiljk.

Kar pa zadeva konkretne primere, izpostavljene v vprašanju mag. Petra Požuna, bi želeli pojasniti, da je Pošta Slovenije kot izvajalec poštne storitve pri vročanju pošiljk dolžna poleg Zakona o poštne storitvah upoštevati tudi posebne zakone, po katerih se vročajo določene pošiljke, in sicer Zakon o pravdnem postopku (Uradni list RS, št. 73/07, 45/08 - ZArbit, 45/08, 111/08 - odl. US, 57/09 - odl. US, 12/10 - odl. US, 50/10 - odl. US, 107/10 - odl. US, 75/12 - odl. US, 40/13 - odl. US, 92/13 - odl. US in 10/14 - odl. US), Zakonu o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS, št. 32/12), Zakonu o sodnem registru (Uradni list RS, št. 54/07, 65/08, 49/09 in 82/13 - ZGD-1H) in Zakonu o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju (Uradni list RS, št. 13/14).

Pri tem naj glede na obravnavano tematiko izpostavimo posebne načine vročanja predpisane v Zakonu o pravdnem postopku in Zakonu o splošnem upravnem postopku, tako imenovana ZPP in ZUP pisma, za katera je po določbah posameznega zakona določeno, da če vročitev na naslovu ni mogoča, se naslovniku pusti obvestilo oziroma sporočilo in če naslovnik pisanja v roku za prevzem ne prevzame na pošti, se taka pismo, po poteku roka za prevzem, vroči z vložitvijo v naslovnikov hišni predalčnik. Če naslovnik nima urejenega hišnega predalčnika, Pošta Slovenije naslovnika opozori na določbe 43. člena Zakona o poštne storitvah, ki kot predhodno obrazloženo navaja, da je lastnik stanovanja ali poslovnega prostora dolžan ob vходу v objekt zagotoviti namestitev, označitev in vzdrževanje hišnega predalčnika, uporabnik poštne storitve v posameznem stanovanju ali poslovnem prostoru pa mora zagotoviti praznjenje hišnega predalčnika. Obenem mora Pošta Slovenije pošiljatelj pojasniti, kakšna je dejanska situacija na naslovu oziroma kako poteka vročanje, saj pošiljatelj praviloma želijo tudi pojasnilo, ali je Pošta Slovenije naslovnika pozvali k dolžnosti namestitve, označitve in izpraznitve hišnega predalčnika.

Kot že navedeno v obrazložitvi državnega svetnika mag. Požuna, imata dva naslovnika oziroma fizični osebi prijavljen naslov za prejemanje pošiljk na naslovu UKC Ljubljana. Po pojasnilih, ki smo jih prejeli s strani Pošte Slovenije, omenjena naslovnika v času vročanja pošiljk nista bila dosegljiva za vročitev pošiljk, prav tako nimata pooblaščenec za prevzem pošiljk, kot tudi ne prevzemata pošiljk na podlagi puščenih sporočil/obvestil. V takšnih situacijah Pošta Slovenije uporabniku oziroma lastniku objekta sporoči, da določen uporabnik prejema pošiljke na njegov naslov, ni pa urejen prevzem pošiljk oziroma hišni predalčnik.

Glede omenjenega dopisa Pošte Slovenije, ki ga je v zvezi z obvezo namestitve hišnega predalčnika ter vročanjem pošiljk zaposlenim v UKC Ljubljana, Pošta Slovenije – Poslovna enota Ljubljana, ponesrečeno naslovila na »Republiko Slovenijo«, pa je bilo s strani Pošte Slovenije pojasnjeno, da bodo v zvezi s tem pozivom poslali ustrezno pojasnilo in konkretno situacijo poskušali urediti z UKC Ljubljana neposredno.

Kot v nadaljevanju obrazložitve navaja državni svetnik mag. Peter Požun, poseben problem predstavljajo vročanja fizičnim osebam, ki imajo stalno prebivališče prijavljeno na naslovih centrov za socialno delo. Centri za socialno delo imajo na svojih naslovih prijavljene osebe (zakonsko prebivališča), ki pa dejansko na tem naslovu ne bivajo. Gre za določitev zakonskega prebivališča, ki omogoča vzdrževanje komunikacije med njim in državo ter njenimi organi za uresničevanje določenih pravic in dolžnosti posameznika (npr. v našem primeru pravice do denarne socialne pomoči). Po tolmačenju MNZ (št. 210-130/2008) z dne 22.12.2008 centri za socialno delo nimajo funkcije stanodajalca in vročevalca pošte. Vročanje pošte za osebe, ki so prijavljene na naslovu centrov za socialno delo je v praksi različno urejeno (nabiralnik s spiskom

oseb; ponekod se pošta zbira v poimenske mape, ki se nahajajo na recepciji centra in podobno). Centri imajo zaradi te naloge dodatno delo, postavlja pa se tudi vprašanje, kam s pošto, ki jo naslovniki ne prevzamejo. Problematično pa je tudi sodno vročanje pošte (po Zakonu o pravnem postopku), saj pošta (pravilno) ne prispe do prejemnikov, posledično pa zaradi tega padajo sodni postopki oziroma sodbe.

Pošta Slovenije vročanje pisemskih pošilk na centrih za socialno delo opravlja na osnovi dogovora doseženega na skupnem sestanku dne 20.5.2011 s predstavniki Ministrstva za pravosodje, Ministrstva za javno upravo, Okrajnega sodišča, Inšpektorata RS za elektronske komunikacije, elektronsko podpisovanje in pošto (zdaj: Tržni inšpektorat Republike Slovenije) in Odvetniške zbornice. Na omenjenem sestanku je bila sprejeta določitev, da se obvestila oziroma sporočila o prispelih pismu pošljejo na naslovu centra za socialno delo, po poteku roka za prevzem pa se upošteva napotek sodišč, in sicer če naslovnik nima urejenega hišnega predalčnika, se pismo po poteku roka za prevzem vrne pošiljatelju z oznako »nima urejenega hišnega predalčnika«. Hkrati pa je treba centre za socialno delo pisno seznaniti glede dolžnosti namestitve hišnega predalčnika za fizične osebe (en hišni predalčnik za več naslovnikov), kot Pošto Slovenije k temu zavezuje Zakon o poštnih storitvah.

Želeli bi pojasniti tudi situacijo, ki jo opisuje državni svetnik mag. Peter Požun glede možnosti ureditve naslovnikovega naročila za prejemanje poštnih pošilk na posebej izbran naslov, ki je lahko tudi posameznikovo delovno mesto. Tak način vročanja je možen oz. dopusten za pošiljke, ki se vročajo po določbah Zakona o poštnih storitvah, Zakona o splošnem upravnem postopku in Zakona o kazenskem postopku (ZKP pisma) in jih je v skladu z omenjenimi zakoni dovoljeno prepošiljati na drug naslov. Pri vročanju pisem po vseh ostalih posebnih zakonih prepošiljanje ni možno, saj prepošiljanje kljub naslovnikovi izrecni želji prepovedujejo sami zakoni.

Želeli bi poudariti, da pisma, ki se pošiljajo na podlagi Zakona o pravnem postopku in Zakona o splošnem upravnem postopku (tako imenovana ZPP in ZUP pisma), se namreč morajo vročati na naslovu, ki ga je navedel pošiljatelj (praviloma je to naslov, kjer naslovnik dejansko prebiva oz. kjer ima prijavljeno prebivališče), kar pomeni, da se naslovnikovo naročilo o preusmeritvi pošilk na »službeni naslov« za ZPP in ZUP pisma ne more upoštevati (o tem je naslovnik seznanjen ob sklenitvi naslovnikovega naročila). Prepošiljanje pošte tako po Zakonu o splošnem upravnem postopku kot tudi po Zakonu o pravnem postopku ni možno.

Glede samega problema doslednosti tolmačenja sedanjega 43. člena Zakona o poštnih storitvah (hišni predalčniki) in 44. člena (nameščanje predalčnikov) zakona, kot tudi same problematike različnih postopkov vročanja po posameznih zakonih bo Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo sklicalo medresorski sestanek, na katerega bo povabilo še predstavnike Ministrstva za notranje zadeve, Ministrstva za pravosodje in Ministrstva za javno upravo, na katerem bo poskušalo najti rešitev opisane problematike, ki bo sprejemljiva za vse deležnike. V kolikor se bo izkazalo za potrebno, bo v skladu predvidenimi spremembami Zakona o poštnih storitvah, ki jih Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo trenutno pripravlja, ministrstvo predlagalo tudi spremembo oziroma dopolnitev sedanjega 43. člena Zakona o poštnih storitvah tako, da bo ta dopuščal tudi uveljavitev vročanja prek vložišč, kar povedano drugače pomeni zgolj uzakonitev že uveljavljene in dobro utečene prakse.